

Sygn. akt: II K 335/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w C. (...) Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący – **SSR Jakub Wąwoźny**

Protokolant – sekr. sąd. A. K.

przy udziale Prokuratora G. Wiącek

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2018 roku

sprawy **M. K.** urodzonego w dniu (...) w C. syna J. i C. zd. B.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w C. (...) z dnia (...) r w sprawie o sygn. akt II k (...) na karę 1 roku pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego w C. (...) z dnia (...) roku w sprawie o sygn. akt II K (...) na karę 1 roku pozbawienia wolności;

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

orzeka:

I. na podstawie art. 569 § 1 kpk, art. 86 § 1 kk i art. 91§2 kk łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec M. K. następującymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w C. (...) z dnia (...) r w sprawie o sygn. akt II k (...)

- Sądu Rejonowego w C. (...) z dnia (...) roku w sprawie o sygn. akt II K (...);

i w ich miejsce wymierza M. K. karę łączną 1 (jednego) roku i 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. zalicza na poczet orzeczonej kary łącznej okres dotychczas odbytych kar pozbawienia wolności oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 9 maja 2017r;

III. w pozostałym zakresie wyżej wymienione wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. zasądza ze Skarbu Państwa /Sądu Rejonowego w C. (...)/ kwotę 147,60 zł brutto na rzecz adwokata W. K. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

V. wydatkami poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

IIK 335/17

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 05 września 2017r. Zakład Karny Nr 2 w G. zawiadomił tutejszy Sąd, że w stosunku do skazanego M. K. zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego obejmującego sprawy o sygn. II K (...) i II K (...).

W oparciu o w/w informację i kartę karną skazanego ustalono, że wobec M. K. zapadły m.in. wyroki:

3. Sądu Rejonowego w C. (...) z dnia 21 lutego 2017r. w sprawie o sygn. II K (...) za czyn popełniony w dniu 21 października 2016r. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk;

4. Sądu Rejonowego w C. (...) z dnia (...). w sprawie o sygn. II K (...) za czyny popełnione w dniach 7 maja 2017r., 30 kwietnia 2017r., 8 maja 2017r., 17 marca 2017r. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Obecnie skazany odbywa karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym nr 2 w G.. M. K. pozbawiony jest wolności od dnia 9 maja 2017r. Jego zachowanie w warunkach izolacji penitencjarnej dyrektor jednostki określa jako poprawne. Prezentuje poprawną, regulaminową postawę, w kontaktach interpersonalnych jest bezkonfliktowy, był dwukrotnie nagradzany kodeksowo za poprawne zachowanie w miejscu zakwaterowania oraz zakładzie pracy. Nie był karany dyscyplinarnie. Skazany jest zatrudniony. Jego postawa w miejscu pracy nie budzi zastrzeżeń. Karę pozbawienia wolności M. K. odbywa w systemie programowego oddziaływania.

dowód – opinia dyrektora Zakładu Karnego nr 2 w G. z dn. 17.10.2017r. – k. 13-15 akt

Z karty karnej skazanego wynika, że wobec M. K. zapadło 17 wyroków skazujących i 3 wyroki łączne. Większość przestępstw skierowana była przeciwko tym samym dobrom chronionym prawem.

Podstawą do wydania wyroku łącznego w przedmiotowej sprawie były dowody z dokumentów zebranych w aktach sprawy oraz w aktach dotyczących spraw jednostkowych będących podstawą orzeczenia a przede wszystkim wyroki skazujące, opinia o skazanym z zakładu karnego i dane o pobytach w jednostkach penitencjarnych. Wszystkie dowody Sąd uznał za wiarygodne i miarodajne do rozstrzygnięcia, bowiem są to dokumenty urzędowe, które nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Według treści art. 569 § 1 kpk wydanie wyroku łącznego możliwe jest jedynie w tych przypadkach, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami.

Przesłanki, których równoczesne spełnienie pozwala na orzeczenie kary łącznej, określa z kolei art. 85 kk. Są nimi:

- popełnienie przez oskarżonego, co najmniej dwóch przestępstw,
- wymierzenie za nie prawomocnymi wyrokami kar tego samego rodzaju lub innych podlegających łączeniu,
- podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub części kary lub kary łączne.

Aktualnie wykonywane są wobec M. K. następujące kary:

- Sądu Rejonowego w C. (...) w sprawie II K (...) – od 9 maja 2017r. do 9 maja 2018r.

- Sądu Rejonowego w C. (...) w sprawie II K (...) – od 9 maja 2018r. do 9 maja 2019r.

- Sądu Rejonowego w C. (...) z dnia(...) w sprawie o sygn. akt II K (...), gdzie wykonaniu podlega kara grzywny – od 9 maja 2019r. do 24 maja 2019r.

Analizując możliwość połączenia kar wyrokiem łącznym, Sąd brał pod uwagę jedynie kary podlegające łączeniu w chwili orzekania. Sąd ustalił, na podstawie dokumentów zawartych w aktach sprawy, że istnieją przesłanki do połączenia M. K. kar:

- 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K (...)

- 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K (...).

Na podstawie art. 86 § 1 kk Sąd orzeka karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

W realiach niniejszej sprawy, Sąd mógł wymierzyć w odniesieniu do wyżej wskazanych czynów karę łączną w granicach od 1 roku pozbawienia wolności do 2 lat pozbawienia wolności.

Sąd orzekł wobec M. K. karę łączną 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności mając na uwadze dyrektywy wymiaru kary wskazane w art. 85 a kk, tj. cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara powinna w stosunku do skazanego osiągnąć, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że skazany nie wyciągnął wniosków z orzeczonych wobec niego kar zarówno w sprawach objętych przedmiotowym wyrokiem łącznym jak i innych. Należy zauważyć, że wobec skazanego wymierzone były wielokrotnie różne kary, także wolnościowe. W większości przypadków skazany zawodził zaufanie Sądu. Poprzednio wystawione pozytywne prognozy kryminologiczne okazały się nietrafne, skazany wymagał bowiem dalszego oddziaływania resocjalizacyjnego w warunkach izolacji. Okoliczność ta pozwala ocenić postawę skazanego jako zdecydowanie negatywną.

Wydając wyrok łączny i rozważając wysokość kar łącznych Sąd oceniał także czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowy, przedmiotowy lub czasowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej.

Biorąc pod uwagę zbiegające się przestępstwa będące podstawą orzeczenia w niniejszej sprawie, na uwagę zasługuje fakt, że oba są przestępstwami przeciwko mieniu, popełnionymi w odstępach około 6-8 miesięcznych. Różnią je okoliczności ich popełnienia.

Zważywszy na okoliczności, tj. omówioną powyżej zbieżność przedmiotową, brak zbieżności czasowej, pozytywne zachowanie skazanego w ramach izolacji penitencjarnej oraz uprzednią wielokrotną karalność skazanego nie było dostatecznych podstaw uzasadniających zastosowanie ani pełnej kumulacji kar, ani ich pełnej absorpcji. W tej sytuacji Sąd zastosował zasadę asperacji kar i orzekł karę łączną 1 roku i 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu wymierzona skazanemu zgodnie z tą zasadą kara powinna uzmysłwić skazanemu zarówno nieodpłacalność łamania prawa, jak i związane z tym konsekwencje. Jednocześnie tak wymierzona kara pozwala docenić pozytywne zachowanie skazanego w warunkach izolacji.

Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej okres dotychczas odbytych kar pozbawienia wolności oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności skazanego w dniu 9 maja 2017r.

Na mocy art. 576 § 1 kpk pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu.

O kosztach obrony, udzielonej skazanemu z urzędu orzeczono na podstawie § 17 ust. 5 i § 4 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016r. w sprawie w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016r., poz. 1714 z późn. zm.)

Wydatkami poniesionymi w sprawie obciążono Skarb Państwa.